

ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΘΕΙΟΤΑΤΗΣ ΜΑΚΑΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ Γ΄ ΕΠΙ ΤΟΙΣ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΟΙΣ 2015

Ιερουσαλήμ, 21 Δεκεμβρίου 2015

Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ

τόν καθήμενον διά παντός σύν Πατρί,

σήμερον ἄγγελοι τό βρέφος τό τεχθέν

θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι,

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη

ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

(Ἰδιόμελον Ὁρθρου Χριστουγέννων).

Ἡ ἀνά τά πέρατα τοῦ κόσμου Μία, Ἁγία, Καθολική καί Ἀποστολική Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία βιοῖ σήμερον ἑορταστικῶς, κηρῦσσει εἰς τά μέλη της ποιμαντικῶς καί μαρτυρεῖ εἰς τόν κόσμον εἰρηνικῶς γεγονός ὑπερφυές καί ἐξαίσιον, γεγονός ὑπερβαῖνον πᾶσαν ἀνθρωπίνην ἔννοιαν, ἀντίληψιν καί δύναμιν.

Τό γεγονός τοῦτο εἶναι ἡ ἐκπλήρωσις τῶν προφητειῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Εἶναι ἡ πραγματοποίησις τῆς προσδοκίας τῶν ἐθνῶν. Ὁ Θεός ἐν τῇ ἀπείρῳ ἀγάπῃ Αὐτοῦ παρεῖδε τούς χρόνους τῆς ἀγνοίας τοῦ ἀνθρώπου, συνεχώρησε αὐτῷ τά προγεγεννημένα ἀμαρτήματα καί ἀνομήματα καί ἐκάλεσεν εἰς θείαν ἐν Ἐαυτῷ καινήν ζωήν, διά τήν ὁποίαν ἐξ ἀρχῆς ἐπλάσθη, «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ Αὐτοῦ*» (Ψαλμ. 110, 9).

Ἡ λύτρωσις αὕτη εἶναι ὁ αὐτός οὗτος ὁ Μονογενής Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ. Τοῦτον, «*ὅτε ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θεός εἰς τόν κόσμον, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπό νόμον, ἵνα τούς ὑπό νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τήν νίοθεσίαν ἀπολάβωμεν*» (Γαλ. 4, 4) κατά τόν οὐρανοβάμονα ἀπόστολον Παῦλον. «*Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν καί ἐκ τοῦ πληρώματος Αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καί χάριν ἀντί χάριτος*» (Ἰω. 1, 4 & 16) κατά τόν Εὐαγγελιστήν τῆς ἀγάπης.

Ἡ σάρκωσις τοῦ Λόγου, ἡ πρόσληψις ἀνθρωπίνης σαρκός ὑπ' Αὐτοῦ, ἐτελεσιουργήθη οὐχί κατ' ἀκολουθίαν τῶν νόμων τῆς φύσεως – «*ὅπου γάρ βούλεται θεός νικᾶται φύσεως τάξις*» – ἀλλά τῇ εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρός, Πνεῦμα Ἅγιον ἐπῆλθε ἐπί Μαριάμ

τήν Παρθένον κόρην τῆς Ναζαρέτ καί συνέλαβεν αὕτη ὡς ἄνθρωπον τόν Υἱόν τοῦ Θεοῦ. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἐγένετο καί Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ἐσαρκώθη, ἐνηνθρώπησε. Ἡ Μαριάμ ἐκυοφόρησε καί ἔτεκε κατά σάρκα τόν ἀναμενόμενον Μεσσίαν, τόν Χριστόν. Τοῦτο συνέβη ἐν τόπῳ καί χρόνῳ. Ἔλαβε χώραν εἰς τήν πόλιν ταύτην τῆς Βηθλεέμ καί τό ἀπέριττον τοῦτο Σπήλαιον ἐπί Ρωμαίου αὐτοκράτορος Καίσαρος Ὀκταβιανοῦ Αὐγούστου.

Τό «ὀρώμενον τοῦτο ξένον καί παράδοξον μυστήριον» εἶναι ὄντως ἡ πλήρης ἀγάπης θεραπευτική συγκατάβασις τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπον. Ὁ Θεός διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ συγκατέβη, «κατέβη εἰς τά κατώτερα μέρη τῆς γῆς» (Ἐφεσ. 4, 9), ἵνα ὁ ἄνθρωπος ἀποκατασταθῇ εἰς τό πρό τῆς πτώσεως αὐτοῦ θεοειδές κάλλος καί εἰς τούς οὐρανοὺς ἀνέβη. Κατά τόν ἅγιον Κύριλλον Ἀλεξανδρείας «ὁ Θεός, ὁ ἕξω τῆς οἰκουμένης ὑπάρχων, εἰσβέβηκεν, ἐπεδήμησε εἰς αὐτήν καί ἐποίησατο ἰδίαν τήν ἀνθρωπίνην ψυχήν, ἵνα ἀποφήνη αὐτήν ἀμαρτίας κρείτονα, κατεκράθη τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει, ἵνα τόν ἄνθρωπον οὐρανοῦ πολίτην ἐργάσῃται».

Εἰς τό μυστήριον τοῦτο ὁ Θεός ἐκάλεσε συνεργούς, βοηθούς καί μάρτυρας. Συνεργόν ἐκάλεσε τήν ἀειπάρθενον Μαρίαν, ἵνα δανείσῃ τήν σάρκα αὐτῆς τῷ Υἱῷ Αὐτοῦ. Βοηθόν καί προστάτην ἐκάλεσε Ἰωσήφ τόν μνήστορα, συνοδόν τῆς Παρθένου ἀπό Ναζαρέτ εἰς Βηθλεέμ καί συνοδόν αὐτῆς καί τοῦ θείου βρέφους ἀπό Βηθλεέμ εἰς Αἴγυπτον. Μάρτυρας ἐκάλεσε ἐκ γῆς τούς μάγους, σοφούς βασιλεῖς Περσῶν ὑπό ἀστέρος ὀδηγουμένους καί ἀπλοῦς ποιμένας, ἀγραυλοῦντας εἰς τήν πλησιόχωρον κώμην τῶν Ποιμένων. Μάρτυρας ἐκάλεσε καί ἐξ οὐρανοῦ, τούς ἀγγέλους διαλαλοῦντας τό μυστήριον διὰ τοῦ οὐρανοῦ ὕμνου, «Δόξα ἐν ὑψίστοις θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (Λουκ. 2, 14).

Ὁ ἀγγελικός ὕμνος οὗτος ἀνήγγειλε τήν εὐδοκίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τούς ἀνθρώπους, «τοῦ ἀποκαταλλάξαι τά πάντα εἰς Αὐτόν» (Κολοσ. 1, 20) καί «ἀνακεφαλαιώσασθαι τά πάντα ἐν τῷ Χριστῷ» (Ἐφεσ. 1, 10), τῷ Σαρκωθέντι καί Ἐνανθρωπήσαντι, «εἰς τόν Ὅποιον κατοικεῖ πᾶν τό πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς» (Κολοσ. 2, 9), «ἵνα ἐν Αὐτῷ ὧσι πεπληρωμένοι» (Κολοσ. 2, 10) καί «οὐκέτι ξένοι καί πάροικοι ἀλλά συμπολιταί τῶν ἁγίων καί οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ» (Ἐφεσ. 1, 19), ἐν τῷ σώματι Αὐτοῦ τῆς Ἐκκλησίας, «ἧς Αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλή» (Κολοσ. 1, 18).

Ἐναντι τοῦ μυστηρίου τούτου τῆς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἐνανθρωπήσαντος Ἰησοῦ Χριστοῦ προσλήψεως, κατά χάριν θεώσεως καί «συνδοξαμοῦ» τοῦ ἀνθρώπου (Ρωμ. 8, 17), οἱ ἄνθρωποι ἐξ ἀρχῆς ἕως καί τῆς σήμερον διαφόρως ἐτοποθετήθησαν. Ἄλλοι ὡς οἱ μάγοι καί ποιμένες χαίρουν ἐπί τῷ ἀγγελικῷ ἀγγέλματι καί κύπτουν καί προσκυνοῦν τό βρέφος τό τεχθέν. Ἄλλοι ὡς ὁ Ἡρώδης ὁ μανιῶδης μιμούμενος τόν διάβολον, ὅστις ἀνθρωποκτόνος ἐστὶ ἀμφιβάλλων καί δυσπιστοῦν καί ἀκρίτως καί ἀδιακρίτως ἐκτοπίζουν ἐκ τῶν πατρῶων αὐτῶν ἐστιῶν καί διακινοῦν βιαίως ἀνθρώπους καί μαζικῶς καί κατ' ἄτομον καταδιώκουν καί φονεύουν, ἀθῶα τέκνα, ἀθῶους νέους, ἀθῶους γέροντας, ἀπαξιοῦντες οὕτω καί εὐτελίζοντες τήν ὑπό τοῦ Θεοῦ πλασθεῖσαν ἀνθρωπίνην ζωήν. Τήν μανίαν τοῦ Ἡρώδου φεύγων ὁ Χριστός, τῇ θείᾳ προτροπῇ, διέφυγεν εἰς Αἴγυπτον, δηλῶν διὰ τῆς φυγῆς ταύτης τό ἀδιάβλητον παθητόν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος Αὐτοῦ, ἐφ' οὗ ἕξ ἄλλου καί τό τίμιον πάθος τοῦ σταυροῦ ἐδέχθη «καί ὁ παθητόν διὰ ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως Αὐτοῦ καταλέλοιπε», κατά τόν ἅγιον Σωφρόνιον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων.

Τά εἶδεχθῆ φαινόμενα τῆς βίας σήμερον εἰς βάρους χριστιανῶν ἀλλά καί ἄλλων ἀθῶων συνανθρώπων αὐτῶν ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καί ἀνά τόν κόσμον καταγγέλλει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ἐπομένη τῷ ἰδρυτῇ αὐτῆς. Καταγγέλλει τόν

πόλεμον καί πάσαν βίαν, εὐαγγελιζομένη εἰρήνην τοῖς μακράν καί τοῖς ἐγγύς. Καταδιωκομένη δέν καταδιώκει, ἀλλά προσεύχεται ὑπέρ τῶν διωκτῶν αὐτῆς. Προσλαμβάνει τόν ἄνθρωπον διά τοῦ Βαπτίσματος εἰς τό σῶμα Αὐτῆς, ὅπερ σῶμα Χριστοῦ, καί ἀγιάζει αὐτόν καί γεωργεῖ καί διαμορφοῖ εἰς πρόσωπον εἰρηνικόν, πιστεύουσα ὅτι «μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοί υἱοί θεοῦ κληθήσονται» (Ματθ. 5, 9).

Τόν λόγον τῆς εἰρήνης, δικαιοσύνης, συμφιλίωσης καί συνδιαλλαγῆς καί ἀπαρχῆς τῆς βασιλείας τοῦ θεοῦ εἰς τόν κόσμον, βιουμένης ἤδη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, διαλαλεῖ σήμερον ἐπί τῇ παγκοσμίῳ ἑορτῇ τῆς χριστιανοσύνης ἡ Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν ἀπό τοῦ θεοδέγμονος Σηλαίου καί τῆς Ἁγίας Φάτνης καί τῆς ἐπ' αὐτῶν Κωνσταντινείου καί Ἰουστινιανείου Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως, τήν ὁποίαν διεφύλαξεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ διά μέσου τῶν αἰώνων, καί εὐχεται εἰς τό ποίμνιον αὐτῆς ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῆς καί ὅπου γῆς καί εἰς τούς προσερχομένους ἐκ περάτων τῆς γῆς εὐλαβεῖς προσκυνητάς τήν εὐλογίαν, τήν δύναμιν καί τήν χάριν τοῦ Ἄρχοντος τῆς εἰρήνης καί δικαιοσύνης, τοῦ Ἀγγέλου τῆς μεγάλης βουλῆς τοῦ θεοῦ, τοῦ Σαρκωθέντος, Ἐνανθρωπήσαντος καί σαρκί ἐκ τῆς Παρθένου τεχθέντος θεοῦ ἡμῶν Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει Βηθλεέμ,

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ 2015

Διάπυρος πρός Κύριον εὐχέτης,

ΘΕΟΦΙΛΟΣ Γ΄

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων